

Sách Giô-ên và Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy La-ô-đi-xê - Số Ba Mười Tám

Jeff Pippenger

2026-01-30

Số Ba Mười Tám

Phép thử về Bánh từ Trời là phép thử omega của môn đệ tính trong thời Đức Giêsu, và nó cũng là điểm omega liên hệ đến phép thử về manna vốn được biểu trưng trong alpha của lịch sử giao ước của Israel cổ đại. Khởi đầu là manna; tận cùng là Bánh từ Trời. Omega bao giờ cũng là lớn nhất, nên sự rút lui lớn nhất của các môn đệ đã ghi dấu Caphácnaum như là omega trong lịch sử của Đức Kitô và trong phép thử môn đệ tính.

Bấy giờ Đức Chúa Giê-xu phán cùng các môn đồ rằng: Nếu ai muốn theo Ta, hãy chối bỏ chính mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta. Vì ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai vì cơ Ta mà mất mạng sống mình thì sẽ tìm lại được. Vì người được ích gì nếu được cả thế gian mà mất linh hồn mình? Hay người ta sẽ lấy gì để đổi linh hồn mình? Vì Con Người sẽ đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng với các thiên sứ của Ngài; bấy giờ Ngài sẽ báo trả cho mỗi người tùy theo việc làm của mình. Quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Có những kẻ đứng đây sẽ chẳng nếm sự chết trước khi thấy Con Người đến trong Nước Ngài. Ma-thi-ơ 16:24-28.

Ca-bê-na-um là một phép thử Ômêga. Phép thử tại Ca-bê-na-um là phép thử về dầu trong dụ ngôn mười trinh nữ; nó khởi đầu tại tiếng kêu nửa đêm và mở ra một giai đoạn trong đó các trinh nữ đại nhận ra rằng họ không có dầu. Khi tiến gần đến cánh cửa của luật ngày Chủ Nhật đang khép lại, họ bắt đầu hoảng hốt, như được biểu trưng qua cuộc khủng hoảng tại Ca-bê-na-um trong Giăng 6:66. Về phương diện tiên tri, họ “hở thẹn”.

Kìa, những ngày đến, Chúa Giê-hô-va phán, rằng Ta sẽ giáng xuống trên đất một cơn đói kém, chẳng phải đói bánh, cũng chẳng phải khát nước, nhưng là đói khát được nghe những lời của Đức Giê-hô-va. Chúng sẽ lang thang từ biển này đến biển kia, từ phương bắc cho đến phương đông; chúng sẽ chạy qua chạy lại để tìm kiếm lời của Đức Giê-hô-va, nhưng không tìm được. Trong ngày đó, các trinh nữ xinh đẹp và những người trai trẻ sẽ ngất đi vì khát. Những kẻ lấy tội lỗi của Sa-ma-ri mà thề, và nói rằng: Hỡi Đan, thần của ngươi hằng sống; và: Đường lối của Bê-e-Sê-ba hằng sống; chính chúng nó sẽ ngã xuống, và không hề chỗi dậy nữa. A-mốt 8:11-14.

Phép thử Ômêga tại Capernaum tiêu biểu cho phép thử Ômêga tiếp sau phép thử nền tảng của năm 2024. Phép thử Ômêga là nơi Tân Nương được ấn chứng trước khi Đạo luật Chủ Nhật được ban hành. Đó là nơi sự tách biệt được định đoạt vĩnh viễn, vì một khi nàng đã thanh khiết, sẽ chẳng còn người ngoại bang (Dân Ngoại) nào đi qua Giê-ru-sa-lem nữa đến muôn đời.

Đức Giê-hô-va cũng sẽ gầm rống từ Si-ôn, và cất tiếng Ngài từ Giê-ru-sa-lem; trời và đất sẽ rung động; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ là sự trông cậy của dân Ngài, và là sức mạnh của con cái Y-so-ra-ên. Bấy giờ các ngươi sẽ biết rằng Ta là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của các ngươi,

Đấng ngự tại Si-ôn, núi thánh của Ta; bấy giờ Giê-ru-sa-lem sẽ là thánh, và sẽ chẳng còn người ngoại nào đi ngang qua nó nữa.

Trong ngày ấy, các núi sẽ nhỏ giọt rượu mới, các đồi sẽ tuôn chảy sữa, mọi sông ngòi của Giu-đa sẽ tuôn đầy nước; và một mạch nước sẽ phát xuất từ nhà của Đức Chúa, và sẽ tưới cho thung lũng Si-tim.

Ai Cập sẽ trở nên hoang vu, còn Ê-đôm sẽ thành đồng vắng hoang tàn, vì sự bạo ngược nghịch cùng con cái Giu-đa, bởi có chúng đã đổ huyết vô tội trong xứ họ. Nhưng Giu-đa sẽ ở đời đời, và Giê-ru-sa-lem từ đời này qua đời kia. Vì Ta sẽ rửa sạch huyết của họ, điều trước đây Ta chưa rửa sạch; vì Đức Giê-hô-va ngự tại Si-ôn. Giô-ên 3:16-21.

Giê-ru-sa-lem được thanh tẩy khỏi tội lỗi trong những diễn biến cuối cùng của cuộc phán xét điều tra; trong Sách Xa-cha-ri, chương ba, đó là nơi chiếc áo vải gai mịn trắng của Phi-la-đen-phi được ban cho Giê-hô-sua để thay thế chiếc áo La-ô-đi-xê nhơ bẩn. "Bấy giờ Giê-ru-sa-lem sẽ là thánh, và sẽ chẳng còn kẻ ngoại nào đi qua giữa nó nữa," vì lúa mì đã được phân rẽ khỏi cỏ lùng và được thu góp như của lễ trái đầu mùa. Điều này xảy ra trong cuộc thử nghiệm Ô-mê-ga, và nó xảy ra khi các cửa sổ trên trời được mở ra, và Đức Chúa Jê-sus thả những châu báu vào chiếc tráp và phán cùng thế gian: "Hãy đến và xem." "Hãy đến và xem" tiêu kỳ của vương quốc Ta, hôn thê của Ta, lễ dâng gồm những người Lê-vi của Ta như thuở xưa. "Hãy đến và xem" đền thờ của Ta, chiếc tráp của Ta đầy châu báu, mỗi viên đều được chuẩn bị như một phần của mảo triều thiên của vương quốc vinh hiển.

Kỳ thử nghiệm Alpha mang tính nền tảng của năm 2024 dẫn đến kỳ thử nghiệm Ô-mê-ga của đền thờ. Kỳ thử Ô-mê-ga diễn ra khi các cửa sổ trên trời được mở ra, tức là khi tân nương sửa soạn chính mình. Những trinh nữ dại cùng sứ điệp mưa rào mùa sau về bình an và an ổn giả dối của họ bị gió thổi bay ra ngoài qua các cửa sổ đang mở, vì sứ điệp của giai đoạn lịch sử này là sứ điệp của gió đông. Đó là cơn gió dữ mà sách Ê-sai nói đến, cơn gió được nén lại trong ngày gió đông; cũng là bốn luồng gió mà Giăng nói đến, bị cầm giữ trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Các thiên sứ đang nắm giữ bốn luồng gió; những luồng gió ấy được ví như một con ngựa giận dữ đang tìm cách xông ra và lao khắp mặt đất, gieo rắc sự tàn phá và chết chóc trên đường nó đi.

"Chúng ta sẽ ngủ ngay bên bờ của cõi vĩnh hằng chẳng? Chúng ta sẽ uể oải, lạnh lẽo và chết chẳng? Ôi, ước gì trong các hội thánh của chúng ta, Thánh Linh và hơi thở của Đức Chúa Trời được hà hơi vào dân sự Ngài, để họ có thể đứng dậy trên chân mình và sống." Manuscript Releases, tập 20, 217.

Những ai khước từ thông điệp về gió đông của Hội giáo ấy thì bị chính cơn gió—vốn là biểu tượng của sự phản loạn của họ—thổi bay ra ngoài cửa sổ. Rác rưởi của lầm lạc vĩnh viễn bám lấy hạng đại dốt không có dầu. Êp-ra-im lại dính chặt vào các thần tượng của mình. Họ đã khước từ sự gia tăng về tri thức liên quan đến thời kỳ niêm ấn và mối liên hệ của nó với Hội giáo thuộc hoạ thứ ba. Đức Chúa Trời sẽ biến vinh quang của thông điệp mưa rào muôn giả mạo của họ thành "sự hổ thẹn."

Dân Ta bị diệt vong vì thiếu sự hiểu biết; bởi vì người đã chối bỏ sự hiểu biết, Ta cũng sẽ chối bỏ người, hầu cho người không làm thầy tế lễ cho Ta; vì người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời người, Ta cũng sẽ quên con cái người.

Khi chúng gia tăng, thì chúng phạm tội nghịch cùng Ta; vì vậy Ta sẽ đổi vinh quang của chúng nên sự hổ thẹn. Chúng ăn nuốt tội của dân Ta, và đặt lòng nơi sự gian ác của họ. Và sẽ nên: dân thể nào, thầy tế lễ thể ấy; Ta sẽ trừng phạt chúng theo đường lối của chúng, và báo trả cho chúng theo các việc làm của chúng. Vì chúng sẽ ăn mà không đủ; chúng sẽ hành dâm mà không thêm đông, bởi chúng đã thôi không còn lưu tâm đến Đức Chúa. Sự tà dâm, rượu và rượu mới cướp mất lòng trí. Dân Ta cầu hỏi nơi khúc gỗ của họ, và cây gậy của họ tỏ cho họ biết; vì thần tà dâm đã khiến họ lầm lạc, và họ đã đi theo sự tà dâm, lìa khỏi Đức Chúa của họ. Chúng dâng tế trên các đỉnh núi, và đốt hương trên các gò đồi, dưới các cây sồi, dương, và du, vì bóng của chúng rậm mát; vì có ấy, các con gái các người sẽ hành dâm, và các vợ các người sẽ phạm ngoại tình. Ta sẽ không phạt các con gái các người khi chúng hành dâm, cũng không phạt các vợ các người khi chúng phạm ngoại tình; vì chính chúng nó đã tách mình ra với gái điếm, và dâng tế với kỹ nữ; bởi đó, dân chẳng hiểu biết sẽ sa ngã.

Dẫu người, hỡi Israel, có phạm sự tà dâm, thì Giu-đa chớ phạm tội; các người chớ đến Gilgal, cũng chớ lên Bethaven, chớ thề rằng: “Đức Giê-hô-va hằng sống.” Vì Israel thối lui như con bò cái tơ ương ngạnh; nay Đức Giê-hô-va sẽ chần họ như một con chiên trong nơi rộng rãi.

Êphraim gắn bó với các ngẫu tượng; hãy để mặc nó.

Rượu của chúng đã chua; chúng đã phạm tà dâm không thôi; các quan trưởng của nó ưa thích sự sỉ nhục: “Hãy đưa đây.” Gió đã cuốn nó vào trong đôi cánh mình, và chúng sẽ bị hổ thẹn vì các tế lễ của mình. Ô-sê 4:6-19.

Rác rưởi bị loại bỏ ấy bao gồm cả những trình nữ đại dột và các giáo lý sai lạc mà họ đã kết hiệp. Chúng ta là những gì chúng ta ăn, và họ đã khước từ sứ điệp của gió đông, thay vào đó chọn lấy lời dối trá vốn kéo theo sự lừa dối mạnh mẽ, và trở nên gắn liền với sứ điệp mưa cuối mùa giả mạo về “bình an và yên ổn” của họ. Rượu mới của Giô-ên bị cắt khỏi miệng họ, ngay nơi Giê-rê-mi trở thành miệng Đức Chúa Trời.

Khi khước từ lẽ thật, con người khước từ Đấng là Tác Giả của nó. Khi chà đạp luật pháp của Đức Chúa Trời, họ chối bỏ thẩm quyền của Đấng Ban Luật pháp. Việc biến các giáo lý và lý thuyết sai lạc thành ngẫu tượng cũng dễ như đeo gọt một ngẫu tượng bằng gỗ hay đá. Bằng cách xuyên tạc các thuộc tính của Đức Chúa Trời, Sa-tan khiến người ta quan niệm về Ngài theo một bản chất sai lầm. Đối với nhiều người, một ngẫu tượng triết học được tôn lên ngay thay cho Đức Giê-hô-va; còn Đức Chúa Trời hằng sống, như Ngài được bày tỏ trong Lời Ngài, trong Đấng Christ, và trong các công trình của sự sáng tạo, thì chỉ có ít người thờ phượng. Hàng nghìn người thần thánh hóa thiên nhiên trong khi chối bỏ Đức Chúa Trời của thiên nhiên. Dù dưới hình thức khác, sự thờ ngẫu tượng vẫn tồn tại trong thế giới Cơ Đốc ngày nay cũng thật như nó đã tồn tại giữa Israel xưa trong thời của Ê-li. Vị thần mà nhiều kẻ tự xưng là khôn ngoan—các triết gia, thi sĩ, chính khách, nhà báo—vị thần của các giới lịch lãm, thời thượng, của nhiều trường cao đẳng và đại học, thậm chí của một số cơ sở thần học—cũng chẳng khác hơn Ba-anh, thần mặt trời của Phê-ni-xi. Cuộc Đại Tranh Chiến, 583.

Vào lúc diễn ra sự phân rẽ giữa chân thật và giả dối trong giấc chiêm bao của Miller, gió cuốn các trinh nữ giả ra ngoài, còn Chúa thì đóng ấn cho Tân Nương của Ngài trong kỳ thử thách nội bộ omega của cửa sổ mở.

Kìa, Ta sẽ sai sứ giả của Ta, và người sẽ dọn đường trước mặt Ta; rồi Đức Chúa, Đấng các người tìm kiếm, sẽ thành linh đến đền thờ của Ngài, tức là Sứ giả của giao ước, Đấng các người ưa thích. Kìa, Ngài sẽ đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán. Nhưng ai có thể chịu nổi ngày Ngài đến? Và ai đứng nổi khi Ngài hiện ra? Vì Ngài như lửa của thợ luyện, và như thuốc tẩy của thợ giặt. Ngài sẽ ngồi như thợ luyện và tinh lọc bạc; Ngài sẽ tinh sạch các con trai Lê-vi, luyện lọc họ như vàng và bạc, để họ dâng cho Đức Chúa một cửa lễ trong sự công chính. Bấy giờ cửa lễ của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem sẽ đẹp lòng Đức Chúa, như trong những ngày xưa, như những năm thuở trước. Ma-la-chi 3:1-4.

Con cái Lê-vi là con cháu của những người Lê-vi đã trung tín trong kỳ thử luyện về ảnh tượng của Con Thú dưới thời A-rôn, và rồi một lần nữa trong kỳ thử luyện về ảnh tượng của Con Thú dưới thời Giê-rô-bô-am. Họ là những người vượt qua kỳ thử luyện về ảnh tượng của Con Thú, vốn là kỳ thử luyện qua đó định phận đời đời của họ được định đoạt, và là kỳ thử luyện mà họ phải vượt qua—trước khi chúng ta được đóng ấn.

Chúa đã cho tôi thấy rõ ràng rằng ảnh tượng của con thú sẽ được hình thành trước khi thời kỳ ân điển chấm dứt; vì đó sẽ là cuộc thử thách lớn đối với dân sự của Đức Chúa Trời, qua đó vận mệnh đời đời của họ sẽ được quyết định.

"Đây là sự thử thách mà dân sự của Đức Chúa Trời phải trải qua trước khi họ được đóng ấn. Tất cả những ai chứng tỏ lòng trung thành với Đức Chúa Trời bằng cách vâng giữ luật pháp của Ngài và từ chối chấp nhận một ngày Sa-bát giả mạo sẽ xếp vào hàng ngũ dưới ngọn cờ của Đức Chúa Trời Giê-hô-va và sẽ nhận ấn của Đức Chúa Trời hằng sống. Những người từ bỏ lễ thật đến từ trời và chấp nhận Sa-bát Chủ nhật sẽ nhận lấy dấu của con thú" Chú giải Kinh Thánh của Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy, tập 7, 976.

Cuộc thử thách về ảnh tượng của con thú là cuộc thử thách đi trước cuộc thử thách về dấu của con thú vào thời điểm đạo luật ngày Chủ nhật, và điều ấy phải được vượt qua trước khi cánh cửa đóng lại.

Ấy là cuộc thử thách thanh luyện người công chính và cũng tách biệt người công chính khỏi kẻ bất nghĩa. Ấy là cuộc thử thách, trong đó Đa-ni-ên, Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-nê-gô được nhận thấy có dung mạo tươi tỉnh hơn và thân thể mập mạnh hơn những người đã ăn chế độ ăn của Ba-by-lôn. Một hạng đã ăn bánh từ trời, còn hạng kia đã ăn bánh của Ba-by-lôn. Ấy là cuộc thử thách về bánh trong hội đường tại Ca-bê-na-um.

Về phương diện bên ngoài, thời kỳ thử nghiệm mà hiện nay chúng ta đang trải qua là sự thử nghiệm về hình tượng của con thú, tức là sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước trong Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Thời kỳ thử nghiệm nội tại song hành xác định một nhóm trinh nữ bày tỏ hình tượng của nhân loại và một nhóm trinh nữ khác bày tỏ hình tượng của Thần tính kết hợp với nhân tính. Sau khi Ma-la-chi chỉ ra sự thanh tẩy và luyện sạch những người Lê-vi, Đức Chúa Trời đề ra một sự thử nghiệm.

Ta sẽ đến gần các ngươi để xét xử; Ta sẽ mau chóng làm chứng chống lại những kẻ thù, những kẻ ngoại tình, những kẻ thề dối, những kẻ áp bức người làm thuê về tiền công, các góa phụ và kẻ mồ côi, những kẻ tước đoạt lễ công bình của người ngoại kiều, và những kẻ không kính sợ Ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán.

Vì Ta là Đức Giê-hô-va, Ta chẳng hề thay đổi; bởi đó, hỡi các con cái Gia-cốp, các ngươi chẳng bị diệt vong. Ma-la-chi 3:5, 6.

Kỳ khảo nghiệm thứ nhất là kính sợ Đức Chúa Trời, và hạng người đã trượt sự khảo nghiệm của Sứ giả của Giao Ước bấy giờ bị quở trách bằng năm lời lên án, mỗi lời ứng cho một trình nữ đại, tương ứng với các tình trạng: khốn khổ, đáng thương, nghèo nàn, đui mù, trần truồng; năm thuộc tính tiên tri cho năm trình nữ đại, được tóm lược dưới cụm từ “và chẳng kính sợ Ta.” Ấy là những kẻ đã trượt kỳ khảo nghiệm alpha thứ nhất mang tính nền tảng. Họ thất bại vì không hiểu rằng Đức Chúa Trời chẳng hề thay đổi. Ấy là những người đã trượt kỳ khảo nghiệm alpha ngoại tại mang tính nền tảng của năm 2024.

Có những bài học cần rút ra từ lịch sử quá khứ; và chúng ta được kêu gọi chú ý đến những điều ấy, để ai nấy đều hiểu rằng Đức Chúa Trời hiện nay vẫn hành động theo cùng những đường lối như xưa nay Ngài từng làm. Bàn tay của Ngài được thấy trong công việc của Ngài và giữa các dân tộc ngày nay, y như vậy kể từ khi Tin Lành lần đầu được rao giảng cho A-đam trong vườn Ê-đen.

"Có những thời kỳ là những bước ngoặt trong lịch sử của các dân tộc và của Hội Thánh. Trong sự quan phòng của Đức Chúa Trời, khi những cuộc khủng hoảng khác nhau này xảy đến, ánh sáng cho thời điểm ấy được ban ra. Nếu nó được tiếp nhận, sẽ có sự tiến bộ thuộc linh; nếu nó bị từ chối, sự suy thoái thuộc linh và sự đắm tàu sẽ theo sau. Trong lời Ngài, Chúa đã bày tỏ hoạt động mạnh mẽ của Tin Lành như đã được tiến hành trong quá khứ, và sẽ còn trong tương lai, cho đến tận cuộc xung đột cuối cùng, khi các thế lực của Sa-tan sẽ thực hiện động thái lạ lùng cuối cùng của chúng." Bible Echo, ngày 26 tháng 8, 1895.

Những người La-ô-đi-xê không nhận ra rằng đường lối Đức Chúa Trời trong việc đối đãi với loài người vốn không hề thay đổi. Nếu ánh sáng, hoặc dầu, được tiếp nhận thì có phước lành; nếu không, ắt có sự đắm tàu.

Trong các thời đại trước, Đức Chúa Trời trên trời đã bày tỏ những điều kín nhiệm của Ngài cho các tiên tri của Ngài. Hiện tại và tương lai đối với Ngài đều minh bạch như nhau. Tiếng của Đức Chúa Trời vang vọng qua các thời đại, báo cho loài người biết những điều sẽ xảy ra. Các vua và các vương hầu vào vị trí của mình đúng kỳ đã định. Họ tưởng rằng mình đang thực hiện những mục đích riêng, nhưng thực ra họ đang làm ứng nghiệm lời mà Đức Chúa Trời đã phán.

Phao-lô tuyên bố rằng những ghi chép về sự đối đãi của Đức Chúa Trời với nhân loại trong quá khứ “được chép để răn dạy chúng ta, là những kẻ mà sự cuối cùng của các đời đã xảy đến.” Lịch sử của Đa-ni-ên được ban cho chúng ta để răn dạy. “Sự kín nhiệm của Đức Giê-hô-va vốn ở với những kẻ kính sợ Ngài.” Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên vẫn sống và trị vì. Ngài không hề đóng trời lại đối với dân Ngài. Như trong thời kỳ Do Thái, thì trong thời kỳ này cũng vậy, Đức Chúa Trời bày tỏ các sự kín nhiệm của Ngài cho các tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri.

Sứ đồ Phi-e-rơ nói: "Chúng ta lại có lời tiên tri vững chắc hơn; anh em làm điều phải khi lưu tâm đến lời ấy, như đối với một ngọn đèn chiếu soi nơi tối tăm, cho đến khi ngày rạng và sao mai mọc lên trong lòng anh em; trước hết, biết điều này: chẳng có lời tiên tri nào của Kinh Thánh là bởi sự giải nghĩa riêng. Vì lời tiên tri, từ thuở xưa, chẳng phải do ý muốn loài người mà đến; nhưng những người thánh của Đức Chúa Trời đã nói khi được Đức Thánh Linh cảm động."

Những kẻ không tin và vô đạo không nhận ra tầm quan trọng của các dấu chỉ của thời đại, đã được báo trước trong lời tiên tri. Vì thiếu hiểu biết, họ có thể từ chối tiếp nhận bản ghi chép được linh hứng. Nhưng khi những người xưng mình là Cơ Đốc nhân nói với giọng khinh miệt về những đường lối và phương tiện mà Đấng TA LÀ vĩ đại dùng để bày tỏ các mục đích của Ngài, họ tự bộc lộ mình là kẻ không hiểu biết cả Kinh Thánh lẫn quyền năng của Đức Chúa Trời. Đấng Tạo Hóa biết rõ những yếu tố trong bản tính con người mà Ngài phải xử lý. Ngài biết phải dùng những phương tiện nào để đạt được các kết quả Ngài mong muốn.

Lời loài người thì không đứng vững. Ai lấy những lời quả quyết của loài người làm chỗ nương cậy ắt phải run sợ; vì một ngày kia người ấy sẽ như một chiếc tàu đắm. Lời Đức Chúa Trời thì không thể sai lầm và bền vững đến đời đời. Đấng Christ phán: "Quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Cho đến khi trời đất qua đi, một chấm một nét trong luật pháp cũng chẳng hề qua đi, cho đến khi mọi sự được ứng nghiệm." Lời Đức Chúa Trời sẽ bền vững qua các thời đại vô cùng của cõi đời đời. Youth Instructor, ngày 1 tháng 12 năm 1903.

Thiên Chúa không bao giờ thay đổi, và Ngài hành động theo cùng những đường lối như Ngài vẫn hằng làm.

Công việc của Đức Chúa Trời trên đất, qua từng thời đại, đều cho thấy một sự tương đồng nổi bật trong mọi cuộc cải cách lớn hoặc phong trào tôn giáo. Những nguyên tắc trong cách Đức Chúa Trời đối đãi với loài người vẫn luôn như nhau. Những phong trào quan trọng của hiện tại có những điểm tương đồng với những phong trào trong quá khứ, và kinh nghiệm của Hội Thánh trong các thời đại trước chứa đựng những bài học vô cùng quý giá cho thời đại của chúng ta. Cuộc Xung Đột Vĩ Đại, 343.

Bốn câu đầu của chương ba sách Ma-la-chi xác định vị sứ giả dọn đường cho Sứ giả của Giao Ước, và sự sàng lọc cùng thanh luyện các con cái Lê-vi. Kế đó, Chúa tuyên án đối với La-ô-đi-xê, chỉ ra rằng họ không kính sợ Đức Chúa Trời, nghĩa là họ đã thất bại trong bài thử nghiệm alpha nền tảng của thiên sứ thứ ba. Sự thiếu kính sợ của họ biểu thị một sự khước từ tri thức có chủ đích, và nội dung tri thức mà họ khước từ chính là sự tiếp nhận lịch sử của vị sứ giả dọn đường và của vị Sứ giả Thiêng Liêng theo sau. Hết thấy các tiên tri đều chỉ ra những ngày sau rốt, và sẽ chẳng có lý do gì để chỉ ra một phong trào cải cách giả mạo, nếu không có một phong trào chân chính.

"Nhưng Sa-tan không hề nhàn rỗi. Giờ đây hắn tìm cách làm điều mà hắn đã tìm cách làm trong mọi phong trào cải cách khác—lừa dối và hủy diệt dân chúng bằng cách đánh tráo cho họ một thứ giả mạo thay cho công cuộc chân thật. Cũng như đã có những kẻ mạo xưng Đấng Christ trong thế kỷ thứ nhất của Hội Thánh Cơ Đốc, thì cũng đã xuất hiện những tiên tri giả vào thế kỷ thứ mười sáu." Cuộc Đại Tranh Chiến, 186.

Bối cảnh của sáu câu đầu trong Ma-la-chi đoạn ba là sự luyện lọc và thanh tẩy những người Lê-vi thuộc phong trào cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Future for America hoặc là chính phong trào ấy, hoặc là một trong nhiều sự giả mạo. Kế đó Ma-la-chi nói:

Ngay từ thời các tổ phụ các ngươi, các ngươi đã lia bỏ các luật lệ của Ta và không giữ chúng. Hãy trở lại cùng Ta, thì Ta sẽ trở lại cùng các ngươi, Đức Chúa các đạo binh phán. Ma-la-chi 3:7.

Sự bội nghịch tăng tiến qua bốn thế hệ là phần dẫn nhập và bối cảnh của sách Giô-ên, và Ma-la-chi ở đây xác định cùng một sự bội nghịch tăng tiến khi ông nói: “ngay từ những ngày của tổ phụ các ngươi, các ngươi đã xa rời.” Từ năm 1863, tức những ngày của các tổ phụ thuộc thế hệ thứ nhất của sự bội nghịch, họ đã mỗi lúc một xa Đức Chúa Trời. Lời phán quyết nghịch lại tội lỗi liên tục của họ được làm dịu bởi lời kêu gọi của La-ô-đi-xê, một lời kêu gọi với giọng điệu ai oán hứa rằng, nếu họ chỉ cần trở lại, thì Đức Chúa Trời sẽ trở lại cùng họ.

Nhưng các ngươi nói: Bằng cách nào chúng tôi sẽ trở lại? Người ta há có thể chiếm đoạt của Đức Chúa Trời sao? Thế mà các ngươi đã chiếm đoạt của Ta. Nhưng các ngươi lại nói: Chúng tôi đã chiếm đoạt của Chúa trong điều gì? Trong các phần mười và các của dâng. Các ngươi bị nguyên rủa bởi lời nguyên, vì các ngươi đã chiếm đoạt của Ta—cả nước này đều vậy.

Hãy đem hết thảy các phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà Ta; rồi bây giờ các ngươi hãy thử Ta về điều này, Đức Giê-hô-va vạn quân phán: xem Ta há chẳng mở các cửa sổ trên trời cho các ngươi và đổ phước lành xuống cho các ngươi, đến nỗi không còn chỗ để chứa chẳng.

Ta sẽ quở trách kẻ can phá vì có các ngươi, và nó sẽ không hủy hoại hoa lợi của đất đai các ngươi; cây nho của các ngươi trên đồng ruộng cũng sẽ không rụng trái trước mùa, Đức Chúa các đạo binh phán. Hết thảy các dân tộc sẽ gọi các ngươi là có phúc, vì các ngươi sẽ là một xứ sở đáng ưa thích, Đức Chúa các đạo binh phán. Ma-la-chi 3:5-12.

Kỳ khảo nghiệm ngoại tại nền tảng mang tính Anpha của năm 2024 được tiếp nối bởi kỳ khảo nghiệm nội tại mang tính viên đá chóp đỉnh của năm 2026. Kỳ khảo nghiệm chóp đỉnh ấy diễn ra khi các cửa sổ trên trời được mở, và ba nơi mà những cửa sổ mở ấy được nhận diện trong bối cảnh Hội Thánh khai hoàn là Ma-la-chi đoạn ba, giấc mộng của Miller, và Khải Huyền đoạn mười chín. Ma-la-chi là Anpha, giấc mộng của Miller là phần giữa, và Khải Huyền là Ômêga. Kỳ khảo nghiệm ấy được minh họa bởi Đấng Christ, với tư cách là người cầm chổi quét bụi, khi Ngài ném các viên ngọc báu vào hộp báu. Những viên ngọc báu ấy vừa là các lễ thật được sắp đặt hoàn hảo theo trật tự của chúng, vừa là dân sót lại. Kho lẫm là nơi “thịt” được thu góp và phân phát. Cũng như với kỳ khảo nghiệm về ma-na, kỳ khảo nghiệm tại Ca-bê-na-um và Bánh từ Trời—“thịt” là chủ đề.

"Thịt" là dầu trong dụ ngôn về các trinh nữ, và nó biểu trưng cho phẩm cách, Đức Thánh Linh, và sứ điệp tiên tri đem Đức Thánh Linh vào tâm lòng và tâm trí của những ai bồi đắp phẩm cách của Đấng Christ. "Thịt" là "rượu mới" của Giô-ên, bị cất khỏi những kẻ say sưa của Êp-ra-im. Muốn vượt qua kỳ khảo nghiệm nội tại về viên đá chóp đỉnh của đền thờ thuộc thiên sứ thứ hai, cần phải đã vượt qua kỳ khảo nghiệm nền tảng alpha thứ nhất bên ngoài. Nếu chưa chấp nhận nền tảng, thì

không thể trở thành một phần của đền thờ được xây dựng trên nền tảng ấy; và nếu không thuộc về số những người đã vượt qua kỳ khảo nghiệm nền tảng đó, sẽ xây dựng căn nhà thuộc linh giả mạo của mình trên cát. Giảng gọi căn nhà thuộc linh giả mạo ấy là "hội đường của Sa-tan", còn Giê-rê-mi gọi là "hội chúng của những kẻ nhạo báng".

Việc đem hết thập phân và các của dâng vào kho chính là bài khảo nghiệm nội tại, nơi dấu ấn được đóng. Người cầm chổi quét bụi đã ném dân sót lại của Đức Chúa Trời vào cái trap đã được nói rộng, và khi làm như vậy người ấy đang minh họa công việc đem hết thập phân vào kho. Những người Lê-vi là của lễ được gior lên khi Ngài tuôn đổ phước lành từ các cửa sổ trên trời. Những châu báu của người cầm chổi quét bụi chính là dân sót lại của Ngài, và trong Ê-sai chương sáu, dân sót lại ấy được xem là thập phân.

Bấy giờ tôi nói: Lay Chúa, cho đến bao giờ? Ngài đáp: Cho đến khi các thành bị tàn phá, không còn dân cư, các nhà không còn người ở, và đất đai trở nên hoàn toàn hoang vu; và Chúa khiến người ta bị đưa đi xa, và giữa xứ có sự bỏ hoang rất lớn. Nhưng trong đó vẫn còn lại một phần mười; nó sẽ trở lại, và sẽ bị tiêu hủy: như cây teil và như cây sồi, trong chúng vẫn còn nhựa sống khi chúng rụng lá; thì hạt giống thánh sẽ là cội rễ của nó. Ê-sai 6:11-13.

Chúa chỉ ra rằng, trên cơ sở nhiều lời chứng, câu hỏi “bao lâu” chỉ về luật ngày Chủ nhật; và ở câu ba của Ê-sai đoạn sáu, các thiên sứ tuyên xưng: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Đức Giê-hô-va vạn quân: khắp đất đầy dẫy sự vinh hiển Ngài.” Bà White liên hệ điều này với thiên sứ quyền năng trong Khải Huyền đoạn mười tám.

Khi họ [các thiên sứ] thấy tương lai, khi cả trái đất sẽ tràn đầy vinh quang của Ngài, bài ca khải hoàn chúc tụng vang vọng từ vị này sang vị khác trong khúc thánh ca du dương: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa các đạo binh.” Họ hoàn toàn thỏa lòng khi tôn vinh Đức Chúa Trời; và trong sự hiện diện của Ngài, dưới nụ cười hài lòng của Ngài, họ chẳng ước ao gì hơn nữa. Trong việc mang hình ảnh của Ngài, phục vụ Ngài và thờ phượng Ngài, khát vọng cao nhất của họ được viên mãn. Review and Herald, ngày 22 tháng 12, 1896.

Ê-sai 6 nhận diện sự kiện 9/11—khi đất được soi sáng bởi vinh quang của tiếng nói thứ nhất trong hai tiếng nói của Khải Huyền 18. Khi Ê-sai hỏi “cho đến chừng nào”, lịch sử của chương được xác định là giai đoạn từ 9/11 cho đến luật ngày Chủ Nhật, tại đó tiếng nói thứ hai đến. Ê-sai cho chúng ta biết rằng, tại thời điểm luật ngày Chủ Nhật, sẽ có một dân sót lại—là một phần mười. Dân sót lại có thực chất ở trong họ—dầu trong các bình của họ.

Nhưng trong đó vẫn còn một phần mười [thuế thập phân], và nó sẽ trở lại, và sẽ bị ăn nuốt: như cây thông và như cây sồi, là những cây mà khi rụng lá thì gốc của chúng vẫn còn: thì dòng giống thánh sẽ là gốc của nó. Ê-sai 6:13.

“‘Một phần mười’ là những người đã ‘trở lại’ đáp lại lời kêu gọi trở lại của Ma-la-chi, và cũng của Giê-rê-mi-a. Họ là những cây của nhân loại, được kết hiệp với Thần Tính (dòng giống thánh). Họ sẽ được ăn, vì họ không chỉ là các sứ giả, mà họ còn là kỳ hiệu của những ổ bánh dâng vậy của Lễ Ngũ Tuần; họ là sứ điệp mà các Dân Ngoại sẽ ăn.”

Vì vậy, Chúa phán như vậy: Nếu người trở lại, thì Ta sẽ lại đem người về, và người sẽ đứng trước mặt Ta; và nếu người tách điều quý ra khỏi điều hèn ô, người sẽ như miệng của Ta; hãy để họ trở lại với người, nhưng người chớ trở lại với họ. Giê-rê-mi 15:19.

Giê-rê-mi đại diện cho những người đã ăn lấy sứ điệp ở trong tay thiên sứ, sứ điệp ấy là phép thử alpha và mang tính nền tảng, được biểu trưng bởi ngày 11 tháng 8 năm 1840, năm 1888, và 9/11, vì ông nói rằng ông đã tìm được những lời và đã ăn lấy.

Khi con tìm được lời Ngài, con đã ăn lấy; lời Ngài là niềm vui và sự hân hoan của lòng con, vì con được gọi theo danh Ngài, lay Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân. Giê-rê-mi-a 15:16.

Giê-rê-mi được gọi theo danh của Đức Chúa Trời khi ông ăn cuốn sách nhỏ trong tay thiên sứ, và sứ điệp ấy sinh ra niềm vui và sự hân hoan, trái ngược với sự hổ thẹn. Khi danh của Đức Chúa Trời được ban cho Giê-rê-mi, ông đại diện cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người Phi-la-đen-phi.

Kẻ nào thắng, Ta sẽ làm người ấy thành một trụ trong đền thờ Đức Chúa Trời của Ta, và người ấy sẽ chẳng còn đi ra nữa; Ta sẽ viết trên người ấy danh của Đức Chúa Trời Ta, và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trời bởi Đức Chúa Trời Ta mà xuống; và Ta sẽ viết trên người ấy danh mới của Ta. Khải Huyền 3:12.

Giê-rê-mi đã ăn lấy sứ điệp về sự kiện 11/9 và chịu đựng nỗi thất vọng của ngày 18 tháng 7 năm 2020.

Tôi chẳng ngồi trong hội của những kẻ nhạo báng, cũng chẳng vui mừng; tôi ngồi riêng một mình vì tay Ngài, vì Ngài đã làm cho tôi đầy phần nộ. Vì sao nỗi đau tôi cứ mãi triền miên, và vết thương tôi không thể chữa được, chẳng chịu lành? Há Ngài sẽ hoàn toàn trở nên như một kẻ nói dối đối với tôi, và như suối khô cạn chẳng? Giê-rê-mi 15:17, 18.

“hội của những kẻ nhạo báng” của Giê-rê-mi chính là “hội đường của Sa-tan” của Phi-la-đen-phi và Smirna, những kẻ xưng mình là người Do Thái, nhưng không phải. Giê-rê-mi đã không vui mừng, vì sứ điệp ông đã công bố là sứ điệp giả dối, chỉ sinh ra sự hổ thẹn, chứ không phải niềm vui. “vết thương triền miên, không chịu lành” của Giê-rê-mi chính là ba ngày ruỗi mà hội của những kẻ nhạo báng há hề vui mừng, trong khi Giê-rê-mi, Môi-se và Ê-li nằm chết trên con đường chạy xuyên qua thung lũng các xương khô chết. Giữa thời kỳ hoài nghi và bất định ấy, Chúa đã phán bảo Giê-rê-mi hãy trở lại.

Vì vậy Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu người trở lại, thì ta sẽ đem người trở lại, và người sẽ đứng trước mặt ta; và nếu người tách điều quý ra khỏi điều hèn hạ, thì người sẽ như miệng ta. Họ sẽ trở lại với người, nhưng người chớ trở lại với họ. Ta sẽ làm cho người đối với dân này như một bức tường đồng kiên cố; họ sẽ giao chiến với người, nhưng sẽ không thắng được người; vì ta ở cùng người để cứu người và giải thoát người, Đức Giê-hô-va phán. Ta sẽ giải cứu người khỏi tay kẻ ác, và sẽ chuộc người khỏi tay kẻ hung bạo. Giê-rê-mi 15:19-21.

Nếu Giê-rê-mi quay trở lại, Đức Chúa Trời sẽ lập ông như một đạo quân, được biểu trưng bởi một bức tường bằng đồng mà cả bọn “ác” lẫn bọn “khùng khiếp” sẽ giao chiến nghịch lại, nhưng không thể thắng hơn. Ấy là đạo quân của những con ngựa trắng, với các kỵ sĩ vận y phục bằng vải gai mịn trắng. Đạo quân ấy, hay bức tường bằng đồng ấy, được dựng lên khi Giê-rê-mi trở lại; nếu, và khi,

ông tách biệt điều quý báu khỏi điều hèn mạt. Trong Ê-xê-chi-ên chương ba mươi bảy, đạo quân mà Bà White nói là dân sót lại của Đức Chúa Trời đứng dậy khi họ đã trở về. Dân sót lại trở về, rồi trở dậy thành một đạo quân hùng mạnh, khi họ tách biệt điều quý báu và điều hèn mạt; và bây giờ họ trở nên miệng của Đức Chúa Trời. Họ phải phân giải cách chính xác Lời của lẽ thật, phân rom trấu khỏi lúa mì, vì họ đang sử dụng cùng những quy tắc mà cha của họ đã áp dụng, người vốn là một thợ xay chuyên chuẩn bị thứ bánh tuyệt hảo nhất. Nếu họ tách biệt điều quý báu khỏi điều hèn mạt; lẽ thật khỏi sự sai lầm, thì họ sẽ là người lính canh của Đức Chúa Trời khi Đức Chúa Trời phân rẽ kẻ ác và người khôn ngoan.

Giê-rê-mi đã đáp lại lời kêu gọi trở về vào năm 2023; rồi đến năm 2024, ông thất vọng khi một nhóm đông tách rời tại bài thử nền tảng về việc Rô-ma thiết lập khả tượng. Giê-rê-mi đã đứng dẫn phân biệt điều quý báu khỏi điều hèn mạt, lẽ thật khỏi sai lầm, và tiếp tục tiến bước cho đến bài thử omega bên trong tại sự mở ra của các cửa sổ trên trời. Khi các tầng trời được mở ra, Hội thánh khai hoàn đã tự sửa soạn sẵn sàng. Hội thánh đã vượt qua bài thử alpha nền tảng bên ngoài, rồi vượt qua bài thử omega bên trong liên quan đến các cửa sổ trên trời. Nàng hoặc là đậu và trở thành một phần của đạo binh Đức Chúa Trời, hoặc là bị gió thổi bật ra khỏi các cửa sổ. Nàng bị quăng ra một cánh đồng lớn, như Sép-na trong Ê-sai hai mươi hai; hoặc nàng bị quăng vào hộp đựng châu báu. Nàng hoặc bị quăng vào hộp đựng châu báu, hoặc bị tống ra khỏi đền thờ, như Nê-hê-mi đã tống Tô-bi-gia, hoặc như Đấng Christ đã đuổi những kẻ đổi bạc. Khi người cầm chổi quét bụi ném các châu báu vào hộp đựng châu báu, thì chiếc hộp ấy hoặc là Lời Đức Chúa Trời trong một khuôn khổ lẽ thật mới, hoặc là đền thờ của Đức Chúa Trời; cả hai đều là những biểu tượng của Đấng Christ, và Đấng Christ không thể bị phân chia.

Đấng Christ có bị phân rẽ ư? Phaolô đã chịu đóng đinh trên thập tự giá vì anh em ư? Hay là anh em đã chịu báp-têm nhân danh Phaolô ư? 1 Cô-rinh-tô 1:13.

Đức Kitô không tách rời khỏi Phaolô. Thiên tính không tách rời khỏi nhân tính của Phaolô. Khi Phaolô, với tư cách là người phạm, cử hành phép rửa nhân danh Thiên tính, thì không có sự phân chia nào, vì sứ giả phạm nhân được kết hiệp với sứ điệp Thiên tính. Phaolô đã được kết hiệp với Thiên tính chắc chắn như Ê-praim đã gắn bó với các ngẫu tượng của nó.

Những gì trong giấc mộng của Miller được ném vào đền thờ (cái tráp) chính là các khoản thập phân theo Ma-la-chi đoạn ba, phải được đem vào nhà kho, nơi lương thực được cất giữ và phân phát. Nhà kho đó chính là đền thờ của một trăm bốn mươi bốn nghìn, hoặc như Phi-e-rơ đã nói, “một nhà thuộc linh, một chức tư tế thánh.” Cái tráp là nhà thuộc linh, và những châu báu là chức tư tế. Vì lẽ đó, giấc mộng của Miller được ghi ở trang “81,” một biểu tượng của Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm Thiêng Liêng kết hợp với tám mươi tư tế loài người.

Trong giấc mơ của Miller, người cầm chổi quét bụi minh họa việc đem các châu báu (là các phần mười của Ê-sai và các cửa dâng của Ma-la-chi), khi Ngài ném các châu báu vào đền thờ, tức là kho, tức là tráp. Thường có hai câu hỏi liên quan đến thiên sứ thứ hai, và phép thử Omega là thiên sứ thứ hai trong tương quan với phép thử Alpha và phép thử giấy quỳ thứ ba. Lời kêu gọi là hãy trở về, và sự trở về được biểu lộ bằng việc đem hết thảy các phần mười và các cửa dâng vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà Ngài. Hai câu hỏi ở đây là: “lương thực” là gì? và “kho” là gì?

Việc các viên ngọc là những sứ giả hay là sứ điệp sẽ quyết định cách hai câu hỏi ấy được giải đáp. Nếu là những sứ giả, thì họ là phân mười câu thành đền thờ, vốn luôn được dựng lên ở giai đoạn thứ hai. Nếu là sứ điệp, thì đó là sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm, được đưa đến chỗ hoàn thiện như viên đá chóp đỉnh của đền thờ, và là sự tăng cường quyền năng cho sứ điệp của thiên sứ thứ hai.

Và phán rằng, Vì có đó người nam sẽ lìa cha và mẹ, và sẽ dính dúi với vợ mình: và hai người sẽ trở nên một thịt? Bởi vậy, họ chẳng còn là hai nữa, nhưng là một thịt. Vậy điều gì Đức Chúa Trời đã phối hiệp, người ta chớ phân rẽ. Ma-thi-ơ 19:5, 6.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Tôi được chỉ cho nhìn lại lời rao báo về sự giáng lâm lần thứ nhất của Đấng Christ. Giảng được sai đến trong tâm thần và quyền năng của Ê-li để dọn đường cho Chúa Giê-su. Những ai khước từ lời chứng của Giảng đã không nhận được ích lợi từ sự dạy dỗ của Chúa Giê-su. Sự chống đối của họ đối với sứ điệp báo trước sự đến của Ngài đã đặt họ vào chỗ không thể dễ dàng tiếp nhận những bằng chứng mạnh mẽ nhất rằng Ngài là Đấng Mê-si-a. Sa-tan đã dẫn dắt những kẻ khước từ sứ điệp của Giảng đi xa hơn nữa, để khước từ và đóng đinh Đấng Christ. Khi làm điều đó, họ tự đặt mình vào tình trạng không thể nhận lãnh phước lành trong ngày Lễ Ngũ Tuần, điều lẽ ra đã dạy họ con đường vào đền thánh trên trời. Sự xé đôi bức màn của đền thờ cho thấy rằng các sinh tế và nghi lễ của người Do Thái sẽ không còn được chấp nhận nữa. Sinh tế vĩ đại đã được dâng và đã được chấp nhận, và Đức Thánh Linh giáng xuống trong ngày Lễ Ngũ Tuần đã đem tâm trí các môn đồ từ đền thánh dưới đất đến đền thánh trên trời, nơi Chúa Giê-su đã bước vào bởi chính huyết Ngài, để tuôn đổ trên các môn đồ những ân phước của sự chuộc tội Ngài. Nhưng người Do Thái bị bỏ lại trong bóng tối hoàn toàn. Họ đánh mất tất cả ánh sáng mà lẽ ra họ có thể có về kế hoạch cứu rỗi, và vẫn tin cậy nơi các sinh tế và của lễ vô ích của họ. Đền thánh trên trời đã thay thế đền thánh dưới đất, thế mà họ không hề biết về sự thay đổi ấy. Vì vậy, họ không thể được hưởng ích lợi từ sự trung bảo của Đấng Christ trong nơi thánh.

Nhiều người kinh hãi khi nhìn vào cách người Do Thái khước từ và đóng đinh Đấng Christ; và khi đọc lịch sử về những sự lãng nhục đáng hổ thẹn mà Ngài phải chịu, họ nghĩ rằng mình yêu mến Ngài, và rằng họ đã chẳng chối Ngài như Phi-e-rơ, cũng chẳng đóng đinh Ngài như người Do Thái. Nhưng Đức Chúa Trời, Đấng đọc thấu lòng mọi người, đã đem tình yêu dành cho Chúa Giê-su mà họ xưng nhận ra thử thách. Cả thiên đàng với mối quan tâm sâu xa nhất đã theo dõi việc tiếp nhận sứ điệp của thiên sứ thứ nhất. Nhưng nhiều người xưng nhận yêu mến Chúa Giê-su, và rơi lệ khi đọc câu chuyện về thập tự giá, lại chế giễu tin mừng về sự tái lâm của Ngài. Thay vì vui mừng tiếp nhận sứ điệp ấy, họ tuyên bố đó là một sự mê lầm. Họ ghét những người yêu mến sự tái lâm của Ngài và đuổi họ ra khỏi các hội thánh. Những kẻ khước từ sứ điệp thứ nhất thì không thể nhận được ích lợi từ sứ điệp thứ hai; họ cũng không được ích lợi từ tiếng kêu nửa đêm, vốn nhằm chuẩn bị họ bằng đức tin để cùng với Chúa Giê-su bước vào nơi chí thánh của đền thánh trên trời. Và bằng cách khước từ hai sứ điệp trước, họ đã làm tối tăm sự hiểu biết của mình đến nỗi không thấy chút ánh sáng nào trong sứ điệp của thiên sứ thứ ba, sứ điệp chỉ ra con đường vào nơi chí thánh. Tôi thấy rằng cũng như người Do Thái đã đóng đinh Chúa Giê-su, các hội thánh danh nghĩa đã đóng đinh những sứ điệp này; bởi đó họ không

biết con đường vào nơi chí thánh, và họ không thể nhận được ích lợi từ sự cầu thay của Chúa Giê-su tại đó. Cũng như người Do Thái dâng những của lễ vô ích, họ dâng những lời cầu nguyện vô ích hướng về ngă mà Chúa Giê-su đã rời bỏ; và Sa-tan, hài lòng với sự lừa dối ấy, khoác lấy bộ dạng tôn giáo và lôi kéo tâm trí của những Cơ Đốc nhân xung nhận này về phía hă, hoạt động bằng quyền năng của hă, các dấu lạ và phép lạ dối trá của hă, để ghim chặt họ trong cạm bẫy của hă. Early Writings, 259-261.